

[Økonomi- og handelsministeren.]

forholdet til de udenforstående ansøgerlande har i året, der er gået, været præget af to tendenser. På den ene side står de tanker, som er fremført af Beneluxlandene med støtte af Italien, tanker, som går ud på udvidede konsultationer med ansøgerlandene og samarbejde med dem dels på områder, der falder uden for de eksisterende traktater i Det europæiske Fælleskab, dels på områder, der ligger inden for Romtraktaten, men hvor samarbejdet hidtil ikke er blevet udformet. Disse ideer om konsultationer er blevet gjort til genstand for drøftelser inden for Den vesteuropæiske Union og er også blevet fremført i anden sammenhæng.

På den anden side står der tanker om handelsmæssige præferencearrangementer mellem EEC og ansøgerlandene, tanker, som er fremført dels af Tyskland, dels af Frankrig. Selv om disse tanker er blevet drøftet ret indgående i Ministerråd og Kommission, består der fortsat uklarhed med hensyn til deres rækkevidde. Der opereres med delvise toldsænkninger på visse industrivarer, men der er hverken enighed om toldsænkningernes omfang eller om vareområdets afgrænsning. Det er endvidere uafklaret, hvordan landbruget skal inddrages under sådanne arrangementer. Endelig er der uenighed om, hvorvidt disse arrangementer kan føre frem mod en udvidelse af fællesmarkedet.

På rådsmødet i december anmodedes de faste repræsentanter i Bruxelles for de seks lande om sammen med Kommissionen at undersøge alle de fremkomne forslag til midlertidige arrangementer med ansøgerlandene. Disse undersøgelser har ikke ført til nogen afklaring endnu, og man kom ikke videre med sagen på rådsmødet den 27. og 28. januar. Det må nok erkendes, at det vil være vanskeligt for de seks at nå til enighed om disse spørgsmål; man skal næppe forvente nogen hurtig udvikling i sagen.

Fra dansk side udtalte vi allerede på et tidligt tidspunkt støtte til Beneluxlandenes tanker, selv om vi ikke nærer overdrevent store forventninger til de praktiske resultater, der kan opnås ad den vej. Tankerne om handelsarrangementer er vi derimod fortsat skeptiske over for, men det er jo ikke muligt at tage stilling til dem, før der måtte foreligge et enigt forslag fra de seks, et for-

slag, hvoraf det klart fremgår, hvad et handelsarrangement nærmere skal gå ud på.

Vi drøftede på EFTAs ministermøde i november i fjor spørgsmålet med de andre EFTA-lande, og der var enighed om, at man ville overveje konstruktive forslag, som måtte blive fremsat af de seks i enighed, på betingelse af, at sådanne forslag var i overensstemmelse med vore internationale forpligtelser. Der var også enighed om tilstedeværelse af følge situationen i lys af udviklingen inden for fællesmarkedet med henblik på i givet fald at gøre det muligt for EFTA-landene at afgive koordinerede svar på henvendelser fra de seks. Det er en klar forudsætning for EFTA-landene, at eventuelle handelsarrangementer må være i overensstemmelse med GATTs regler, og at de må indeholde en rimelig balance af ydelser og modydelser for hvert enkelt EFTA-land.

Jeg skal herefter omtale udviklingen i vor samhandel med fællesmarkedets lande i det forløbne år.

Inden for industrisektoren har vi med glæde kunnet konstatere, at der i 1968 på ny er indtrådt en kraftig stigning i vor eksport til fællesmarkedet. Den endelige gennemførelse af toldunionen sammen med de toldsænkninger, som EEC forpligtede sig til under Kennedyrunden, betyder, at Frankrigs og Italiens toldbeskyttelse er blevet stærkt reduceret, samtidig med at vi har undgået væsentlige forhøjelser i Tysklands og Beneluxlandenes toldniveau. De tyske foranstaltninger over for eksporten og importen, som blev gennemført af Forbundsrepublikken under valutakrisen i november måned, giver næppe væsentlige fordele for dansk industrieksport. På den anden side må det erkendes, at de franske valutarestriktioner, der kom ved samme lejlighed, heller ikke rammer dansk industrieksport nævneværdigt. De fremtidige udsigter for vor industrieksport er imidlertid i høj grad afhængig af konjunkturf forholdene på vore afsætningsmarkeder, og vi må derfor fra dansk side gå ind for forstærket international samordning af den almindelige økonomiske politik, bl. a. med henblik på at forhindre nye internationale valutakriser.

I modsætning til, hvad der gælder for industrieksporten, har eksporten til fællesmarkedet af landbrugsvarer i 1968 været